

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 3. september 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Karoline Ove Dahl
Sagsnr.: 2020-0030-4495
Dok.: 1563703

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1579 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. juli 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Thomas Højgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1579 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren ligeledes redegøre for, om det er korrekt, at ofre for traumatiserende overgreb lukker ned som forsvarsmekanisme og derfor "afslører" over tid, f.eks. fordi hukommelsen eller psyken er påvirket? Vil ministeren i bekræftende fald redegøre for, hvilke ændringer det bør føre til, hvis dette er korrekt, således at dette faktum ikke skal ligge et offer til last, idet der henvises til REU alm. del - bilag 511 (fortroligt).”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Ofre for traumatiserende oplevelser kan reagere meget forskelligt under og efter et overgreb. Sådanne forskelle kan f.eks. komme til udtryk ved den efterfølgende forklaring om oplevelsen, hvor det forekommer, at ikke alle ofre fra starten af – helt eller delvist – fortæller omverdenen om oplevelsen.

Der kan være mange årsager til, at børn såvel som voksne, der har været udsat for seksuelle overgreb, f.eks. i forbindelse med en første afhøring hos politiet, ikke med det samme enten ønsker at fortælle om overgrebet i sin helhed eller om alle dele af et eller flere overgreb. For mange ofre opleves det som grænseoverskridende at skulle berette om seksuelle overgreb til en fremmed. Der kan eksempelvis være dele af et overgreb, som for offeret er følelsesmæssigt meget svært, skamfuldt eller flovt at berette om og derfor først senere beretter om, f.eks. når offeret har opnået en fortrolighed med afhøreren. Hos børn ses det også, at de frygter for de voksnes og/eller deres forældres reaktioner og derfor ikke med det samme tør fortælle hele sandheden om overgrebet.

I forskningen er der identificeret flere forskellige traumereaktioner relateret til seksuelle overgreb. En af disse er undgåelsesadfærd. Undgåelsesadfærd er en psykologisk forsvarsmekanisme, som viser sig ved, at offeret oplever et betydeligt indre ubehag ved at skulle genkalde detaljerne af et overgreb, f.eks. i forbindelse med et efterfølgende strafferetligt forløb. En sådan reaktion kan medføre, at nogle ofre vil forsøge at begrænse eller undgå at tænke på eller tale om overgrebet. Undgåelsesadfærd kan betyde, at det tager tid, før offeret åbner op og fortæller om (hele) overgrebet.

Det er veldokumenteret i forskningen, at oplevelser, som involverer stærke følelser såsom frygt og angst (traume), huskes bedre end mindre intense oplevelser. Hukommelsen kan dog

være påvirket af traumet, således at nogle ofre kan opleve vanskeligheder ved at huske aspekter ved overgrebet såsom tid og sted, hvilket udfordrer deres evne til at give en sammenhængende og kronologisk beskrivelse af hændelsen.”

Der henvises endvidere til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1580 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.